

INTERJÚ

Mayer Hella stockholmi festőművész az Erdélyhez kötődő szálakról 4.

SAJTÓKLUB

Szucher Ervin szórványról szóló könyve: Toronyba zárt anyanyelvünk 11.

KULTÚRÉ

Fényképkiallítás – Erdély a kolozsvári Szabó Dénes szemével 12.

5 484 910 60019 18041

Vitatott személyszállítás

A cégvezetők illojális konkurenciának tartják a nagy nyugati cégek romániai térhódítását

FOTÓ: BELICZAY LÁSZLÓ

Szekelyföldi távolsági buszállomás. Megtörténhet, hogy hamarosan új cégek uralják a személyszállítás helyi piacát is

Jövőtől liberalizálná a buszos személyszállítást a román kormány. Lucian Şova szállításiügyi miniszter egy uniós rendeletet ültetne életbe, amivel a szállító cégek nem értenek egyet. A cégvezetők szerint a

romániai piacra bejövő tőkeerős nyugati vállalatok a legtöbb hazai szállításiügyi céget kiiktatnák a versenyből. Összeállításunkban minden érdekelt felet megkérdeztünk.

6-7.

MAKKAY JÓZSEF

Semmi pánik, győztek az igenek!

Megbukott a referendum – olvasom a kárörvendő újságcikkeket és a közösségi oldalak bejegyzéseit. Sok liberális beállítottságú ember a romániai társadalom „érettségével és tisztánlátásával” magyarázza ezt, mintha az emberek többsége mérlegelte volna, hogy miért nem megy el szavazni.

A mintegy négy millió szavazat 91, 56 százaléka igen, ami önmagában jelzi a társadalom véleményét a párkapcsolatról, a házasságról, a család keresztény meghatározásáról. Valószínűleg ennél jóval nagyobb részvétel esetén sem kúszott volna a hagyományos családmodellre nemet mondók aránya 10 százalék fölé a mostani 6,5-ről. Tehát semmi pánik, nincs miért ünnepelniük az emberi kapcsolato-

kat „modern” szemszögből meghatározó véleményformálóknak.

Ha a referendum sikertelenségének hátterét vizsgáljuk, akkor egyértelműen a hiányzó vagy vérszegény kampányra kell gondolnunk. A népszavazást kezdeményező Koalíció a családért keresztény szervezet a kampány területén nem mozgott otthonosan, meghaladták a feladatokat. A politikum nem állt melléjük: a referendum kiírásának hosszú ideig történő halogatása nem tett jót az ügynek, a rendelkezésre álló egy hónap pedig túl kevésnek bizonyult.

Igazából egyetlen politikai párt sem akadt az országban, amelyik magáénak érezte volna az ügyet. A kormányzó szociáldemokraták és az ellenzéki liberálisok

nyilatkozatok szintjén ugyan a népszavazás mellé álltak, de kampányra egyiknek sem futotta. Az egykori magyarországi Szabad Demokraták Szövetsége (SZDSZ) romániai inkarnációja, a Mentsétek meg Romániát Szövetség (USR) a legvehemensebben kampányolt a távolmaradás mellett, retorikája minden határt túllépett egy magát kereszténynek tartó országban.

Erdélyi magyar kampány nem volt. A történelmi magyar egyházak püspökei – az unitárius egyház kivételével, amely nem foglalt állást – a részvételre és az igen szavazatra buzdítottak, de egy nyilatkozat önmagában nem kampány. Az RMDSZ szintén nyilatkozatok szintjén buzdított a részvételre, de semmiféle tájékoztatást nem nyújtott sem falun, sem városban. Ugy-

szintén a Magyar Polgári Párt és az Erdélyi Magyar Néppárt, amelyek vezetői kiálltak ugyan az igen szavazatok mellett, de kampányra nekik sem futotta.

A civilkezdeményezés nyomán létrejött referendum tanulsága egyértelműen az, hogy megfelelő kampány nélkül esélytelen mozgósítani a szavazókat. Ma már az emberek maguktól sehova nem mennek el: meg kell őket szólítani, meg kell őket keresni, szakszerű tájékoztatásra van szükség. E három kívánalomból az erdélyi magyarság körében egyik sem valósult meg. Amihez hozzáadódott a liberális megmondóemberek referendumellenes kampánya.

Egy dolog bizonyos: Romániában nem az igenekkel, hanem a részvétellel volt baj.

VEZÉRCIKK